

متن پرسش

سلام استاد انشاءالله حالتو خوب باشد. برای فردی که میخواهد دوره ی جوانی را در زمینه ی تدبیر در قرآن واحادیث قرار دهد آیا نیاز به یادگیری فلسفه ومنطق دارد؟ آیا فلسفه ومنطق ابزار فهم قرآن و تفقه در دین اند؟ چرا علمای بزرگ شیعه در پایان عمر از سرمایه گذاری در این موضوع احساس رضایتمندی ندارند؟ باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: تفکر فلسفی یک نوع تفکر است، مثل تفکر ریاضی. معلوم است اگر انسان خواست با فکری متعادل و جامع زندگی را ادامه دهد باید تفکر فلسفی را بشناسد تا مثل علامه‌ی طباطبایی «رحمة الله علیه» بدون آن که تفکر فلسفی را بر تفسیر قرآن غالب کند، از نگاه فلسفی به قرآن نیز غافل نباشد، چنانچه تفسیر شریف المیزان را ملاحظه بفرمایید؛ علامه‌ی طباطبایی «رحمة الله علیه» بعد از آن که آیات را تفسیر می‌کنند، بابی را باز می‌کنند و از نظر فلسفی آن موضوع را بررسی می‌نمایند تا اولاً: بحث قرآنی با فلسفه مخلوط نشود. ثانیاً: معلوم شود از نگاه فلسفی نیز آیات پیام‌های بزرگی دارند. اگر علامه‌ی طباطبایی «رحمة الهع علیه» فلسفه نمی‌دانستند نمی‌توانستند این دو موضوع را تفکیک کنند. آیا شما شخصیت‌های بزرگی مثل حضرت امام و علامه طباطبایی «رضوان اله علیهما» را می‌شناسید که در آخر عمر از تفکر فلسفی خود پشیمان شده باشند؟ یا خود را محدود به تفکر فلسفی نمی‌دانستند و درست همان زمان که تفکر فلسفی داشتند می‌گفتند: «طومار حکیم و فیلسوف و عارف.... فریادکشان و پای کوبان بَدْرَم» این شعر از حضرت امام «رضوان الهاعلیه» است، زیرا این بزرگان حرفشان این است: «یک دوست که آن جمال مطلق باشد... بگزین تو و از کون و مکان دل بر کن».

موفق باشید